

mere blive opnaaet. Det er en ærlig Tilstaelfse, som skal modtages, at jeg stemmer for det nye, foreliggende Grundlovsudkast i den Tanke, at det bedre vil svare til Hensigten, at lede Folket i en rigtigere Retning, end det tidligere har været Tilfældet, og jeg vil ikke lade mig afvise ved den almindelige Paastand: Der er jo aldrig skeet noget Misbrug.

**Grundtvig:** Det ærede og lærde Medlem, som nu satte sig, har nu for anden Gang modtaget, hvad jeg sagde, at det danske Folk aldrig havde misbrugt sin Valgret, men han forklarede det saaledes, som om det skulde være eenstydigt med, at det havde viist en fuldstændig politisk Klogskab i sin hele Fremførd; men da maa jeg bemærke, at jeg troede ikke, jeg behøvede at sige en saa lærd Mand, at de to Ting ere saa langt fra at være det Samme, at de snarere kunne siges at være hinanden modsatte. I alt Fald er det vist nok, at ligesom man kunde misbruge sin Valgret meget, naftet man var fuldstændig politisk klog, saaledes er det ganske vist, at man uden at være fuldstændig politisk klog meget godt kan undlade at misbruge sin Valgret. See, det er det, som jeg vilde sige; thi for Resten er jeg saa aldeles enig med den ærede Landstingsmand om, at desværre har vistnok det danske Folk baade manglet den politiske Klogskab, som man maatte have vistet det inderligt under mange Omstændigheder og mange Omvæltninger, og at det endnu er langt fra at have en saadan; men dette gjælder visseelig ikke blot om dem, man saaledes enten vil fælde Bønder, eller hvilket Udtryk man ellers vil bruge om det store Tal af Befolkningen; thi det gjælder visseelig efter min fulde Overbeviisning ogsaa om dem, der have siddet i vore Ministerier; og det er da ingen særdeles Feil hos disse Folk, som man vilde fratage deres hidtil havde, lovligt bestaaende Valgret. Særligt sagde den ærede Taler, at han ikke kunde lide det gamle Landsting, fordi det ikke havde opfyldt den Mening, som man egentlig havde med det,

da man oprettebe det, og dette fandt han, der var mere Udsigt til, at det nye Landsting vilde opfylde. Ja, det er nu for det Første en Smagsag; men dernæst vil jeg sige, at det synes, at dette skulde dog ikke være Hovedsagen, og i denne Henseende maa der dog være noget Nyt i min Tale for den ærede Landstingsmand; thi det, der gik igjennem hele min Tale og Beviisførelse, var egentlig, at der her slet ikke var Spørgsmaal, om man havde ifinde ved det gamle Landsting at indrette et saadant, som jeg kan huske, vi talte om ved den grundlovgivende Forsamling, idet der faldt de Ord, om det var Meningen at indrette de to Kamre saaledes, at det ene skulde være saameget senere, som det andet var hurtigt, og at det altsaa egentlig skulde være det bedste Kjoretøj med en løbst Hest og en stærdig Hest. Herom er nu efter min Mening slet ikke Spørgsmaalet, men Spørgsmaalet er, om man gjør vel i at indrette to Kamre eller Huse slet imod hinanden, og paa den anden Side, om det efter vor hele Tids baade Oplysning og Stemning gaaer an at indrette et Landsting, der var langt mindre folkeligt end det, man forlaster, men derpaa har jeg ikke hørt det allermindste Svar, og altsaa hører dette dog nok ogsaa til de Ting, der hidtil ikke have været værdige at tages under næriere Betragtning.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling fattes derpaa under Afstemning, hvilken Formanden lod foretage ved Navneopraab, og hvorved den, som af nedenstaaende Riste vil sees,

vedtoges med 30 St. mod 20.

Ja.

Boesen; Sjørgensen, F.; Sonne; Brinck-Seibelin; Brock; Brockdorff; van Deurs; Drejer, F.; Frandsen; Frijs-Sjellinge; Han-